

עת"א 19804/05/15 - מדינת ישראל נגד אבו אחמד אסלם (אסיר), ועדת שחרורים שמקום מושבה בכלא דמון,

בית המשפט המחוזי בחיפה

14 מאי 2015

עת"א 19804-05-15 היועץ המשפטי לממשלה נ' אסלם(אסיר) ואח'

בפני הרכב כב' השופטים:

רון שפירא, סגן נשיא [אב"ד]

אברהם אליקים

בטינה טאובר

מדינת ישראל

העותרת

ע"י פרקליטות פלילית מחוז חיפה

נגד

המשיבים

1. אבו אחמד אסלם (אסיר), ת"ז 200581981

ע"י ב"כ עו"ד סלאם שריף

2. ועדת שחרורים שמקום מושבה בכלא דמון

פסק דין

בפנינו עתירת היועץ המשפטי לממשלה, אשר הוגשה כנגד החלטת ועדת שחרורים שמקום מושבה בכלא דמון, אשר הורתה ביום 5.5.15 על שחרורו המוקדם של המשיב 1 על תנאי ברישיון, תוך קביעת תנאים כאלו ואחרים לשילובו בעבודה ובתכנית מעקב.

המשיב מרצה לראשונה מאסר אשר תקופתו היא הצטברות של שני עונשי מאסר שונים שנגזרו עליו. המשיב הורשע בעבירות של ניסיון להיזק בחומר נפץ וסחיטה באיומים, ונדון לתקופה של 15 חודשי מאסר. בנוסף הורשע בעבירת איומים, תקיפת שוטר והפרעה לשוטר ונגזרו עליו 5 חודשי מאסר. את שני העונשים מרצה המשיב בחלקם במצטבר.

ועדת השחרורים שמעה את טענות הצדדים וקבעה בסיכומו של יום כי התנהגות האסיר בכלא תקינה ללא עבירות משמעת, וכי המידעים המודיעיניים בעניינו מתייחסים לתקופה שקדמה לביצוע העבירות נשוא המאסר הנוכחי. בנסיבות אלו סברה ועדת השחרורים כי ניתן להורות על שחרורו המוקדם של המשיב, תוך קביעת תנאים אשר לגישת הועדה יש בהם די כדי לאיין את מסוכנותו.

כנגד החלטה זו הוגשה העתירה שבפנינו.

ב"כ העותרת טענה בפנינו כי הועדה לא נתנה את המשקל הראוי למידע מודיעיני שהוצג בפניה, שעניינו מעורבות

בפלילים וקשר עם ארגוני פשיעה בתקופת מאסרו. יצוין לעניין זה, ועל כך אין חולק, כי למשיב קשר משפחתי עם משפחת חרירי המקיימת ארגון פשיעה באזור אום אל פחם. ואולם מעבר לקשר המשפחתי, שהוא דרך נישואין, נטען כי על פי המידעים מדובר באדם הפעיל באותו ארגון פשיעה. בנסיבות אלו סבורה ב"כ העותרת כי אין די בעובדה שהמשיב מתנהג בצורה תקינה בכלא, מאחר ומסוכנותו אינה מאפשרת את שחרורו ממאסר.

ב"כ המשיב טוענת כי לא ניתן לייחס למשיב מסוכנות אך ורק מהטעם שארוסתו קשורה למשפחת חרירי. נטען כי מדובר באסיר אשר התנהגותו תקינה, שיתף פעולה עם גורמי הטיפול של שב"ס וגם גובשה עבורו תכנית שיקומית לאחר שחרורו, ובנסיבות אלו אין מקום לעכב את שחרורו עוד.

נוסיף עוד להשלמת התמונה, כי יתרת מאסרו של המשיב אינה ארוכה (כשלושה חודשים).

ערים אנו להלכה הפסוקה, לפיה רק לעיתים חריגות יתערב בית משפט מנהלי בהחלטת ועדת שחרורים. ראו לעניין זה, בין היתר, רע"ב 3686/10 סמיר גנאמה נ' ועדת השחרורים, (טרם פורסם, ניתן ביום 9/12/10):

"יודגש כי בית המשפט המחוזי בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים אינו פועל כערכאת ערעור על החלטת הוועדה, אלא הוא בוחן את החלטת הוועדה כהחלטה מינהלית, ומכאן שהתערבותו של בית המשפט תיעשה רק במקרים בהם קמה עילה מאלה המאפיינות את המשפט המינהלי כנגד החלטת הוועדה. על בית המשפט לשמור על מרחב של שיקול דעת לוועדה בהחלטתה לגבי שחרור אסירים, ולהתערב בהחלטותיה רק אם הן לוקות בחוסר סבירות קיצוני (ראו בין השאר: ע"א 2/83 ועדת השחרורים נ' אסיאס, פ"ד לז(2) 688 (1983); בג"ץ 89/01 הוועד הציבורי נגד עינויים נ' ועדת השחרורים, פ"ד נה(2) 871, 838 (2001); רע"ב 4570/02 מחאמיד נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(5) 236 (2002))."

עם זאת, בית המשפט מתערב בהחלטת ועדת שחרורים אם מצא כי הוועדה חרגה מסמכותה, התעלמה מנתונים שהובאו בפניה או שהחלטתה היא בלתי סבירה בצורה קיצונית.

במקרה שבפנינו ציינה ועדת השחרורים כי כל המידעים בעניינו של המשיב הם קודם לשנת 2013. מעיון במידעים שהוצגו לעיונו, עולה כי קיימים מידעים עדכניים גם מהעת האחרונה לעניין מעורבותו של המשיב וקשריו עם ארגון הפשיעה של משפחת חרירי. עם זאת יוער, כי מעיון בחומר החסוי שהוצג לעיונו, אשר מטבע הדברים לא נוכל לפרט את תוכנו, עולה כי בחלק מהמידעים מיוחסת למשיב פעילות מרכזית באותו ארגון, בעוד שבמידעים אחרים מצוין כי הוא אכן קשור קשר משפחתי לאותה משפחה, ואולם אינו נמנה על המערך הפעיל של ארגון הפשיעה.

סבורים אנו כי בנסיבות אלו, ובטרם תינתן החלטה סופית בעניינו של המשיב, ראוי כי יוצג בפני ועדת השחרורים מלוא המידע, תוך הבהרה של מידת מעורבותו של המשיב בארגון פשיעה.

נבהיר לעניין זה כי ככל שאכן המשיב מעורב מעורבות ממשית בארגון פשיעה, כעולה בין היתר מחלק מהמידע החסוי שבפנינו, כי אז קיימת עילה שלא לאשר את שחרורו המוקדם ממאסר, וזאת בשים לב למסוכנות שהיא פועל יוצא של חברות פעילה באותו ארגון פשיעה, הכל בהתאם להוראות סעיף 3 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001, וכן בשים לב להוראות סעיף 10 לאותו החוק, במובן זה ששחרורו המוקדם של אדם המנהל אורח חיים פלילי מובהק במסגרת של ארגון פשיעה, עלול גם לגרום לאובדן אמון במערכת אכיפת החוק. נוסף עוד כי בבואה של ועדת שחרורים לדון בשחרורו המוקדם של אדם הקשור קשר ממשי לארגון פשיעה, מצווה ועדת השחרורים לבחון בזהירות רבה את השאלה אם חל שינוי משמעותי באורחות חייו, ואם שחרורו אינו מסכן את הציבור [ראו רע"ב 314/06 מדינת ישראל נ' פלוני (ניתן ביום 1.2.06)].

במקרה שבפנינו נראה כי לא כל חומר הראיות היה בפני הועדה, וככל שהיה, לא זכה להתייחסות ולבחינה מתאימה.

אשר על כן אנו מורים כדלקמן:

החלטת ועדת השחרורים מיום 5.5.15 בעניינו של המשיב מבוטלת.

עניינו של המשיב יוחזר לדיון בפני ועדת שחרורים, אשר יוצג בפניה המידע המודיעיני תוך הבהרות לעניין מידת מעורבותו של המשיב באותו ארגון פשיעה או בכל ארגון פשיעה אחר, והבהרת הפער שבין המידעים השונים כפי שהוצגו בפנינו. ועדת השחרורים תשקול את כל המידעים וההבהרות שיוצגו בפניה, תשמע את טענות ב"כ הצדדים ותתן החלטה בעניינו של המשיב.

נבהיר כי ועדת השחרורים תבחן את כל המידעים, תשמע טענות כאמור ותחליט לפי מיטב שיקול דעתה.

בשים לב ליתרת מאסרו הקצרה של המשיב, אנו מורים כי הדיון ייקבע בהקדם האפשרי.

המידע המודיעיני שהוצג לעיונונו סומן בחותמת האב"ד, יוחזר לפרקליטות ויועמד לעיון בית משפט מוסמך ככל שיידרש.

המזכירות תשלח פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, כ"ה אייר תשע"ה,
14 מאי 2015, בהעדר
הצדדים.

בטינה טאובר, שופטת

אברהם אליקים,
שופט

רון שפירא, סגן נשיא
[אב"ד]